

APOCALIPSA, CARTE A SIMBOLURILOR

 Bună dimineața, prieteni. Acestea erau ventilatoarele care mă prind. Acestea erau ventilatoarele care mă prind. Deci noi sîntem fericiți să fim aici în această dimineață doar pentru cîteva momente, să—să vorbesc cu voi. Și eu nu cred că Fratele Neville are vreodată vreun loc anume în Scripturi unde el să aibe școală Duminicală, astfel noi doar, poate doar lăsăm pe Duhul Sfint, așa cum ne simțim călăuziți să—să începem oriunde El dorește, sau din ce capitol trebuie să citim. Mie cumva îmi place în acest fel, nu există nici o rutină obișnuită despre aceasta atunci, nimic formal, noi doar o primim ca de la Domnul, și mergem drept înainte.

² Și eu am fost destul de ocupat. Noi am avut o adunare drăgălașă la Cadle Tabernacle. Și partea cea mai drăgălașă din ea, pe lângă vindecare, după părerea mea, a fost seara trecută, chemarea la altar, unde cu sutele s-au revărsat jos în rînd acolo, și au umplut tot spațiul altarului, și fiecare culoar, și în sus și în jos pe margini, și erau oameni care veneau la Domnul Isus Cristos. Și acela este lucrul principal, la urma urmei, să vezi oamenii fiind născuți din nou, venind în prezența lui Dumnezeu.

³ Și văd micul grup aici, noi nu avem nici o denotațiune sau nici membri, noi doar avem părtășie unul cu altul. Cine vine înăuntru, noi le predicăm Evanghelia.

⁴ Eu doar vreau să recunosc, în această dimineață, doi frați în spate pe care îi cunosc foarte bine, doi prieteni dragi de-ai mei. Fratele Sothmann, din Canada, el și prietenul lui. Ei sînt de sus din, eu cred că ei sînt. . . Bombonarul, care este locul unde locuiești tu, frate? Eu nu pot. . . Și apoi fratele de lângă tine acolo. Cum? Iowa, asta-i adevărat. Mîncînd bomboanele lui, venind în jos pe drum, eu ar fi trebuit să știu unde locuiește el. Da. Așa că noi sîntem foarte recunoscători să-i avem pe ei înăuntru astăzi, ca prietenii noștri vizitatori cu noi. Ei se pregătesc, eu cred, să meargă înainte la Canada acum.

⁵ Și apoi vin la următoarea adunare care va fi la, începe în această săptămînă, ultima parte a acestei săptămîni, și pe douăzeci și trei, la Minneapolis, la Oamenii de Afaceri Creștini.

⁶ Joi seara, eu voi fi în Chicago, la Chicago Gospel Tab. . . eu cred că aceasta este la Biserica Philadelphia, da, pentru Joi, această Joi seara care vine în Chicago.

⁷ În această după-masă noi trebuia să fim la ai lui Junior Cash, cam la ora două acum, pentru (dacă totul merge bine) pentru dedicarea aceluia tabernacol. Și—și eu cred că el a spus

că el va avea ceva muți. Că, s-a dus vorba în jur despre muții care erau vindecați la Indianapolis, care a fost născut un mut, și era cam în vîrstă de douăzeci și opt de ani, și niciodată nu a vorbit sau auzit. Și ei aduc ceva muți acolo înăuntru în această după-amiază. Dacă eu pot doar să ajung în aceasta acum să mă rog pentru ei. Și aceea este pe un vechi . . . acest vechi 3, vechiul Drum de Stat 3, tocmai deasupra lui Charlestown. Dacă eu pot posibil să ajung acolo.

⁸ Eu am niște lucruri foarte istovitoare la care trebuie să alerg să le fac imediat. Și astfel atunci mîine, jos, trebuie să mă duc jos în Kentucky într-o călătorie. Aceasta cumva mă ține cam . . . ocupat. Dar după ce trec prin aceste adunări acum, eu am puțin timp, eu am o mică vacanță, eu voi fi înapoi cam în șase săptămîni. Eu mă duc în Canada și apoi dincolo la Coasta de Vest. Astfel fiți în rugăciune pentru mine, eu am o mulțime de decizii de făcut imediat, astfel decizii cu adevărat importante, deci rugați-vă pentru mine. Eu voi depinde de voi ca să vă rugați pentru mine.

⁹ Acum serviciul este în seara aceasta, precum scumpul nostru pastor preaiubit, Fratele Neville, care a fost întotdeauna o inspirație. Și să vin înăuntru de dimineață, m-am gîndit că doar vin înăuntru, șed jos, și îl ascult cum vorbește. Dar el este un om care are multă amabilitate, că el doar el vrea ca cineva . . . El “preferă.” Eu cred că aceea este Scriptura, “preferînd unul pe altul,” Voi vedeți. Mie—mie îmi place asta. Și eu sînt sigur că noi toți sîntem fericiți de Fratele Neville, pastorul nostru, fiind acest fel de persoană. Ce este un om, el este în inima lui. Vedeți, acela este . . . Și el, se exprimă în acest fel, arată ce este el.

¹⁰ Acum eu eram cumva ne- . . . Păi, franc, eu doar eram sus cam treizeci și cinci de minute, astfel atunci eu cumva mă aflu în mijloc aici despre ce să încep. Eu am trei locuri alese aici în Scriptură. Am una din ele în 1 Petru, și cealaltă în Cartea lui Iuda, și una în Apocalipsa. Acum unde vom începe noi de data aceasta? Fie că Domnul să ne ajute acum, și să ne binecuvinteze mult și abundent, așa cum noi privim către El.

¹¹ Și astfel eu sper că ventilatorul acela nu taie prea mult curent de la nimeni. Nu-i așa? Sau, eu cred că acela este mai mult pentru amvon. Nu-i așa, Frate Cox, *acesta* aici? Da, păi, eu desigur sînt bucuros. Acesta îmi face mult rău, acesta, fără acoperitoare pe virful capului meu. Poate . . . Femeile trebuie să aibe o acoperitoare acolo; dar nu, eu presupun, că bărbatul nu. Acesta a venit afară, și porii nu s-au închis înapoi acolo, unde iese părul afară; și chiar cel mai mic curent, și eu sînt răgușit în câteva minute. Astfel, eu trebuie cumva să fiu atent cu acesta. Vîrsta bătrîneții doar vă face ceva, nu-i așa?

¹² Oh, păi, să încercăm Cartea din . . . Eu mă tem că eu voi intra prea adînc dacă eu încerc să ajung în Cartea lui Iuda aici,

pentru că aceasta este despre, “contrazicerea lui Core” și “alergînd după rătăcirea lui Balaam, și au pierit în contrazicerea lui Core,” care probabil că ne ia mult timp. Eu vreau să mă rog pentru bolnavii care sînt aici în această dimineată.

¹³ Să întoarcem acolo la Apocalipsa, și să începem acolo doar pentru un verset sau două, să luăm o mică bază și să învățăm pentru cîteva minute, pînă ce ies copiii. Și noi vom încheia și vom avea rugăciune pentru bolnavi, imediat. Acum, Cartea este ultima Carte a Bibliei. Și nu există nici unul aici. . . Chiar această Carte a spus:

Că nici un om în cer, sau pe pămînt, sau sub pămînt, nu a fost vrednic sau în stare să ia cartea, să o deschidă, sau să dezlege pecețile, sau ceva.

Nici un om, arhiepiscop, sau oricine ar putea fi el, el nu era *vrednic*, și nu avea nici o cale să o facă.

Și apoi a venit Mielul, care a fost junghiat înainte de întemeierea lumii, și a luat cartea din mîna dreaptă a aceluia care ședea pe tron, și, pentru că El era vrednic, și El a deschis-O și a dezlegat pecețile.

¹⁴ Deci haideți doar să-i cerem Lui dacă El le va dezlega Aceasta pentru noi în această dimineată, și să O deschidă, în timp ce ne aplecăm capetele noastre doar un moment.

¹⁵ Tatăl nostru Ceresc, astăzi noi sîntem recunoscători față de Tine pentru privilegiul de a veni la Tine pe calea rugăciunii, și pentru a crede și a avea credință că Tu vei onora orice cerem noi. Pentru că, nu pentru că noi îți cerem, ci pentru că noi dăm ascultare la ceea ce Tu ai spus, “Cereți; veți primi. Voi nu aveți, pentru că nu cereți. Voi nu cereți, pentru că voi nu credeți.” Și, Tată, ne place să-Ți cerem, pentru că noi credem că noi vom primi ceea ce noi am cerut. Și cel dintîi lucru, Tată, pentru propriile mele păcate și păcatele din această adunare, în această dimineată, eu cu smerenie cer iertarea tuturor păcatelor de neascultare, și păcatele de omisiune, și orice ar putea fi aceasta. Ne rugăm, Dumnezeu, ca Tu să ne curățești inimile și sufletele noastre, chiar acum, de toate fărădelegile, toate păcatele, greșelile. Și lasă Duhul Sfînt doar să reînnoiască în noi un fel corect de inimă și gîndire, să Te slujim. Acordă-ne aceasta, Tată. Și ne rugăm ca Tu să vindeci pe toți bolnavii și suferinzii, și prin Cuvîntul, “Credința vine prin auzire, și auzînd Cuvîntul lui Dumnezeu.” Și fie ca Duhul Sfînt acum să vină înăuntru și să apuce Cuvîntul, să-L ducă drept în inimile acelea noi, proaspete, inimi curate acolo afară, și să-l planteze acolo cu mare credință ca să-i mute doar mai sus și mai sus pe cale, pînă cînd ei sînt în prezența Domnului Isus și își primesc vindecarea lor, binecuvîntările pe care ei le cer. Căci, de aceea am venit noi, să ne rugăm către Tine și să-Ți

cerem, și să fim curățiți și lustruiți, și—și vindecați, și puși din nou înapoi în slujbă, Doamne, să Te slujim în fiecare colțișor la care Tu ne-ai trimis. Noi cerem aceasta în Numele Domnului Isus, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

¹⁶ Cartea despre Apocalipsa a fost pecetluirea ultimei mărturii a Domnului Isus. Și aceasta a fost dată. . . Primul capitol, la care noi vom începe. Eu mă gîndeam că poate noi să începem în unele dintre celelalte simboluri. Acum, întreaga Carte este scrisă prin simboluri. Acolo deabia că este ceva întocmai direct cu Cuvîntul, unde tu doar îl așezi drept afară și zici. . . Aceasta este prin simboluri. Și Dumnezeu are o cale de a face aceasta, și un motiv pentru a face aceasta. Dumnezeu nu face nimic fără ca El să aibe un motiv în spatele acestuia. Și ar avea cineva (aceasta este o clasă acum), ar avea cineva un gînd, despre motivul că El a făcut asta? Aici este acesta; astfel ca El să poată ascunde acestea de ochii celor înțelepți și pricepuți, și să le descopere pruncilor care vor învăța. Nu este El bun, să ne facă în acest fel?

¹⁷ Acum, dacă mării învățați, și așa mai departe, au avut toată—toată Evanghelia în felul în care ei au așezat-o jos, noi doar trebuie să ne aplecăm la asta, atunci ei mergeau aici afară și au făcut tot felul de tradiții și lucruri, și noi am avea un timp îngrozitor. Și ei se ridicau cu vorbirea lor, în felul lor învățat, încît, păi, ei ar trece peste capetele noastre, iar noi nici măcar nu am ști nimic despre aceasta. Dar noi sîntem așa de mulțumitori că bunul nostru, Tată Ceresc a avut milă de cei săraci și analfabeți, așa cum sînt eu, însumi; să îmi promită mie, și vouă, că dacă noi am șede doar jos și am cere, că El se va descoperi pe Sine pentru noi. Nu este aceea minunat? Toate crezurile noastre și toate emoțiile noastre, și tot ceea ce noi avem, toate acelea sînt doar adăugate.

¹⁸ Există numai un singur lucru pe care orice persoană trebuie să-l facă ca să cunoască pe Cristos, să credem în Domnul Isus din toată inima noastră, și tu vei fi mîntuit. Astfel acum noi avem forme de botezuri și noi avem diferite crezuri și diferență în lucrurile care le facem, și mici lucruri aranjate. Dar toate acelea sînt făcute de om. Doar unde noi am luat *aceasta* și am avut un mic caz ieșit din ea, și *aici* și facem un mic caz, Prezbiterienii, și Evanghelicii, și Fundamentalistii, și așa mai departe, și Penticostalii, și Sfințeniștii, și Calvinistii, și ei toți au o mică teorie cu care îi conduce, și ei fac doctrine din aceea. Într-adevăr, singurul lucru este, să credeți în Domnul Isus. “Cercetați Scriptura, Ele sînt Cele care mărturisesc despre Mine,” a spus Isus.

¹⁹ Acum, cît de simplu este aceasta, atunci, că nu contează cît—cît de *analfabet* (asta este “ne învățat”) ar putea fi vreo persoană, ei pot să fie tot atît de sfinți și evlavioși ca un arhiepiscop. Vedeți? Nu este asta minunat? Nu contează cît de

amărit ești tu, dacă tu ești—dacă tu ești un potentat sau dacă tu ești o prostituată, Dumnezeu te iubește întocmai la fel, și a murit tot atît de mult pentru prostituată așa cum El a murit pentru potentat. Vedeți? Da. Voi ajungeți să vă gîndiți la lucrurile acelea, atunci aceasta schimbă totul. Nu-i așa? Aceasta schimbă întreaga atitudine mintală. Aceasta schimbă opinia voastră către Dumnezeu.

²⁰ Uneori voi sînteți puțin înclinați din cauza alegerii. Și acela este motivul că eu am schimbat în această dimineață, de la Petru, deoarece în ultimele cîteva dăți aici eu am lovit pe alegere atît de tare, eu m-am gîndit că poate mă voi îndepărta de la aceea doar pentru puțin, deoarece voi v-ați gîndi . . . eu nu vreau să merg la semințe pe nimic. Dar, lucrul despre care eu mă gîndeam aici, cineva zice, “Frate Branham, dacă Dumnezeu, alegerea, da, și dacă el este chemat la alegere, păi, atunci, doamne, eu doar fac orice doresc să fac.” Păi, aceea arată că tu nu ai fost ales. Da. Exact.

²¹ Deoarece, tu L-ai iubi atît de mult, să te gîndești căci—căci El te-a iubit atît de mult cînd tu erai de neiubit, și înainte ca tu să ai ceva de a face cu aceasta, El te-a ales. Cum poți tu să refuzi ceva ca aceasta? Păi, aceasta mi se pare de parcă asta ar așeza doar, asta ar așeza alegerea cu atît mai sus decît—decît legea. Aceasta ar, sau ar stabili un ideal legalist. Păi, aceasta ar merge doar dincolo de orice; să gîndesc căci, cînd eu eram de neiubit, El m-a iubit. Să gîndesc, căci cînd eu nu aveam nimic ce eu puteam să fac privitor la aceasta, El m-a ridicat și m-a mîntuit, din harul Lui. Eu cu siguranță ar trebui să fiu suficient de recunoscător să-L slujesc și să-L iubesc. Vedeți? Deci acela este felul cum noi simțim despre El cînd noi numărăm binecuvîntările.

²² Și gîndiți-vă, ce dacă Dumnezeu ar zice, “Acum, doar acei care au o—o diplomă de școală superioară, sau cel puțin două licențe de colegiu, pot fi vreodată ucenicii Mei”? Păi, ce am face noi sărmanii, oameni analfabeți? Sau, “eu,” eu vorbesc către mine însumi cînd eu spun “noi,” eu vreau să spun în “mine,” eu și familia mea, vedeți. Ce am face noi? Ce ar face oricare din noi? Ce ar face sărmana, micuța gospodină? Ce ar fi dacă El ar spune, “Doar clerul va fi mîntuit, doar preoții, asta-i tot, restul dintre ei doar . . . El este doar să așeze un exemplu și să-i facă pe oameni să trăiască doar pe jumătate corect”? Ce ați face voi sărmane, micuțe gospodine, și voi toți? Voi ați fi pierduți. Ce ar fi dacă El ar spune doar, “Rasa albă o să fie mîntuită, asta-i tot; rasa neagră, rasa maro, rasa galbenă, nici una din voi nu aveți nimic de a face în aceasta, voi toți sînteți pierduți”? Nu ar fi aceea groaznic?

²³ Eu sînt atît de bucuros că El a spus, “Oricine vrea, doar lăsați-l să vină.” Da, nu contează, tînăr, bătrîn, mic, negru, alb, maro, orice, doar să vină, beți din izvoarele Domnului, gratuit.

Nu trebuie să plătiți nimic pentru aceasta, nici un lucru. Și, amintiți-vă, după ce invitația este dată, totuși voi nu puteți veni pînă cînd El vă cheamă și vă alege. Aceasta este corect. “Nici un om nu poate.” Aici El spune, “Izvorul este gratuit pentru fiecare, și nici un om nu va veni dacă nu-l cheamă Tatăl Meu mai întîi.” Și apoi cînd un [Fratele Branham lovește în amvon—Ed.] ciocănit vine, și spune, “Eu vă invit să veniți, să cinați cu Mine. Copii, veniți!”

24 Cum puteți voi respinge asta? Aceea ar arăta, pentru mine, ca deficiență mintală, să—să respingi o invitație în acest fel, după ce amabilul, Tatăl Ceresc... Nu doar să aveți părtașie aici, ci să fiți mîntuiți pentru totdeauna, să trăiți cu El în mărinimia Lui, mărinimiile milei Lui, și în slava Lui. Și să schimbi această veche, minte carnală pentru una pură, sfîntă, una sfîntită! Și să schimbi acest vechi, trup firav care se ofilește, și să-l schimbi cu unul nemuritor care nu va cădea niciodată! Și să primești o coroană care nu se va veșteji niciodată! Și să schimbi moartea pentru Viață! Și să schimbi iadul pentru Cer! Și să schimbi mîhnirea pentru fericire, oh, doamne, și vă imploră “veniți”! Cum puteți să o respingeți? Vedeți, cum puteți voi respinge aceasta? Este—este îngrozitor să te gîndești chiar la gîndul de a o respinge. Nu-i așa?

25 Și, oh, doamne, îmi place să văd cum Dumnezeu își vindecă copiii Lui, desigur. Să nu mă înțelegeți greșit. Dar eu am observat un motiv, dacă voi ați observat recent, eu am încercat, pretutindeni unde mă duc, cînd eu primesc o invitație, este să prezez în a predica doar puțin. Eu am delăsat predicarea mea, și se pune prea mult doar asupra ungerii și lucrarea asupra—partea Eternă... a supranaturalului, mai degrabă, decît, cînd, să văd viziuni. Și ele sînt minunate, și eu mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta, dar totuși predicarea Cuvîntului este cu un milion de mile dincolo de asta, cînd eu văd șchiopul că umblă și orbii văd.

26 Cealaltă seară, cînd doamna aceea care ședea acolo, avea artrită—artrită, și trăgea să moară în scaunul în care ea ședea. Și Domnul Isus, cu mila Lui, a arătat o vedenie peste ea, a chemat-o afară din scaunul acela. Doctorul ei a venit la mine în camera mea, și a spus, “Reverend Branham, eu vreau să vă întreb, ce ați făcut?”

27 Eu am spus, “Nimic. Aceasta a fost credința ei în Domnul Isus, care a făcut-o.”

28 Cum iubim noi toți aceasta! Și cum iubim noi aceasta, să vedem surdul și mutul, născut surd și mut, față de o lume care niciodată nu a vorbit sau auzit, doar stă acolo ca un butuc, și atunci să auzi acea persoană ridicîndu-se și vorbind și auzind. Aceea este minunat! Dar, oh, nimic nu este ca atunci cînd vezi un suflet pierdut să vină, plîngînd în drumul lor jos la altar,

spunînd, “Dumnezeule fii milostiv față de mine, un păcătos”! Mutul va muri din nou, paralticul va muri, toți bolnavii vor deveni iarăși bolnavi și vor muri. Dar acel suflet care este mîntuit, este mîntuit pentru Eternitate, veșnic, să nu piară niciodată. “Cel ce aude Cuvintele Mele, crede în Cel ce M-a trimis, are veșnica, Viața Eternă; și nu va veni niciodată la judecată.” Ci a trecut deja de la moarte la Viață, pentru că ei au crezut în Domnul Isus Cristos. Amin. Nu este aceea minunat?

²⁹ Oh, aceea ar trebui doar să pună înăuntru o reacție de iubire care s-ar împrăștia doar peste toată lumea. Aceea este ceea ce a intenționat Isus ca Aceasta să facă, Evanghelia la toată lumea. Aceasta ar trebui să schimbe inima umană pînă cînd ei nu ar putea să doarmă ziua și noaptea, pînă cînd oamenii sînt mîntuiți.

³⁰ Priviți la Pavel, “Un prizonier,” el a zis, “al Domnului Isus,” un Iudeu trimis la Neamuri. Poporul lui l-a excomunicat de îndată ce el s-a întors către Neamuri. Vedeți? Dar el a devenit un prizonier al Domnului Isus.

³¹ Precum ar fi aceasta în Africa. Omul alb așa îl degradează—pe omul de culoare acolo, încît dacă tu ești chiar prins că te asociezi, “Oh, doamne, ce oribil!” Vedeți, îi numesc cu tot felul de nume, nici nu cred măcar că ei au un suflet, mulți dintre ei. Și să gîndești că un alb atunci fiind chemat, un om ca Pavel, a fost chemat la mîntuirea aceluia bărbat. Mulțumesc lui Dumnezeu că nu este în America și multe alte țări, dar eu am fost în aceea. Poate pentru omul galben, “Mergeți voi în toate!” Și Pavel a spus, “Eu sînt un prizonier al Domnului Isus, dar,” el a zis, “Eu îmi preamăresc slujba mea în Domnul.” Cum l-a constrîns dragostea lui Dumnezeu să meargă printre Neamurile necurate, care erau considerați “cîini”! Dar Pavel a spus, “Eu îmi preamăresc slujba în Domnul, pentru că El mi-a dat prilejul să merg să slujesc ‘cîinilor,’” dealtminteri.

³² Isus, Însuși, a considerat o femeie dintre Neamuri, așa cum sîntem noi, noi oamenii de aici, femeia Sirofeniciană, și a zis, “Nu este potrivit să iei pîinea copiilor și să o dai cîinilor.”

³³ Ea a spus, “Asta este adevărat, Doamne, dar cîinii vor să mănînce fărîmiturile care cad de la masa stăpînului.”

³⁴ Acea L-a uimit. Acea a trezit Duhul Sfînt, știind că în curînd ochii Iudeilor urmau să fie orbiți și El urma să se întoarcă apoi către Neamuri.

³⁵ Eu vreau să vă dau un mic secret. Domnul m-a binecuvîntat mult, și la Care eu îi dau laudă, pentru că mă rog pentru bolnavi. Și eu am urmărit aceasta de-a lungul acestor ani, și am găsit aceasta ca fiind absolut adevărul. Eu nu pot, niciodată, niciodată să fac să pătrundă rugăciunile mele pînă

cînd eu de fapt intru în adevărată părtășie cu persoana pentru care mă rog. Tu trebuie să cobori și să simți condiția acelei persoane.

³⁶ Aici nu cu mult în urmă, jos în Mexico. Sărmanul, Mexican bătrîn, negru, cu părul cărunt, și mustața lui căruntă, niciodată nu a avut, probabil, o mîncare decentă în viața lui, și acolo el a venit la platformă; Catolic, de credință; mișcîndu-se în jur, cu un mic fular peste el, fără ghețe, picioarele lui zbîrcite. El întreba de mine. Și cînd el a îngenunchiat înaintea mea, eu l-am ridicat de mîini. Și el s-a întins să-și găsească mărgelele, și mărgelele vechi arătînd uzate, el le-a frecat atît de mult, ca să-și spună rugăciunile. Și eu am spus, "Acea nu este necesar, Taică. Tu nu trebuie să faci asta. Doar pune-le deoparte, doar pentru un minut." Translatorul i-a spus. Apoi el a pipăit în jur spre mine. Eu am spus, "Vino numai aici, Taică. Eu vreau ca tu să crezi în Domnul Isus." Și el și-a pus bătrînele lui mîini sus, m-a apucat de umeri, și și-a plecat capul pe umărul meu. Eu m-am uitat în jos la picioarele acelea bătrîne zbîrcite, prăfuite, murdare. Mi-am scos unul dintr-e pantofii mei să văd dacă i se potrivește lui. Eu mai degrabă aș pleca desculț decît să îl văd umblînd ca... Și inima mea a mers spre el, el era orb.

³⁷ Acum, acolo este cînd tu într-adevăr intri în aceasta. Toată cultura noastră va eșua. Toate timpurile noastre vor eșua. Toate darurile noastre vor eșua. "Dar dragostea nu va eșua niciodată." De aceea este nevoie ca să țină stînsoarea.

³⁸ Și eu m-am gîndit, "Sărmanul, om bătrîn, cam de vîrsta la care ar fi tătîcul meu dacă el ar fi trăit." Și eu m-am gîndit, "Poate el are un copil, deasemeni, pe undeva." Și el murmura ceva, și translatorul nu mi-a dat aceasta mie. Și eu m-am uitat la omul bătrîn, eu doar nu puteam... Nu în ochii mei, ci în inima mea, eu puteam doar de parcă... lacrimi cădeau. "Sărmanul, bătrîn," m-am gîndit, "El probabil că nu a avut niciodată o mîncare bună în viața lui; zdrențuros." Dar eu am intrat înăuntru cu el, am intrat în suferința lui. M-am gîndit, "Pe lîngă că este sărac, pe lîngă condiția lui și suferința lui, toate acestea, și încă într-o lume întunecoasă, nu poate să vadă, orb." M-am gîndit, "O Dumnezeule, ce ar fi dacă acela era tătîcul meu stînd acolo?" Atunci eu am avut simțămîntul despre—despre El. Am spus, "Tată Ceresc, fii milostiv față de acest sărman om orb." Aceasta nu era rugăciune din capul meu. Acesta era Ceva în inima mea rugîndu-se pentru acela. Vedeți, dar, dragostea!

³⁹ Și eu l-am auzit plecînd, [Fratele Branham imită limba maternă a omului—Ed.] Și acolo Mexicani, cu zecile de mii, strigau. Eu mă întrebam ce era aceasta. El striga, "Eu pot să văd! Eu pot să văd!" Apoi el s-a întors în jur și a îngenunchiat jos și a început să-mi mîngîie pantofii, încercînd să mă mîngîie

pe picior, și eu l-am ridicat. Și el a alergat în sus și în jos, omul bătrîn încă mergea...?..[Fratele Branham imită limba maternă a omului], “Eu pot să văd! Eu pot să văd!”

⁴⁰ Ce era aceasta? Intrînd în părtășie cu el. Dragostea, este cea care o face. Nu silire; doar pură, iubire neamestecată. Acea va învinge toate darurile de punere a mîinilor. Acea va învinge toate talmăcirile și vorbirea în limbi. Acea va învinge toate... eu aș spune aceasta, într-un glas melodios de cîntare. Acea va învinge totul, dacă tu vei intra doar în dragostea lui Dumnezeu cu persoana pe care tu încerci să o cîștigi pentru Domnul Isus.

⁴¹ “Oh,” voi ziceți, “Frate Branham, eu nu mă rog pentru bolnavi. Eu am o persoană...”

⁴² În regulă, dacă el este nemîntuit! Nu vă prefaceți. Duhul Sfînt cunoaște mai bine decît atît. Tu să nu fii un fățarnic. Tu o faci într-adevăr dinadins. Și tu ajungi să studiezi despre acel sărman prieten pierdut al tău pînă cînd tu doar simplu nu mai poți să suporti ziua și noaptea, tu doar trebuie să te duci la ei în dragoste. Urmărește ce va face Duhul Sfînt. El îl v-a trage drept la tine, de fiecare dată. “Dragostea lui Dumnezeu ne constrînge.”

⁴³ Spuneți, eu nici măcar nu am ajuns la text, și aici este timpul ca eu să închei; copiii vin afară. Haideti să citim un verset oricum.

Descoperirea lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o lui,...

⁴⁴ Eu iubesc asta. Voi nu? Descoperirea! Ce este o descoperire? Este ceva descoperit. Descoperirea lui Isus Cristos, aceasta este ceea ce este această Biblie. Biblia este ca să descopere pe Isus Cristos, Genesa descoperă pe Cristos. Exodul descoperă pe Cristos. Oh, doamne! Eu ajung în urmă acolo, eu încep să devin religios imediat, sau simt aceea. Genesa, Exodul, Leveticul, Numeri, Deuteronom, Iosua, toate acelea, totul, chiar în Naomi, Rut, Iov, toate acelea sînt o descoperire a lui Isus Cristos, ca în El să poată locui plinătatea care acoperă tot spațiul și tot timpul, și tot ceea ce ține Eternitatea este Isus Cristos. Și toate aceste lucruri mici de aici sînt doar semințe față de acea Zi măreață de întîlnire cînd rasa umană va fi prezentată, în înviere, la Domnul Isus. Descoperirea, Dumnezeu descoperind!

⁴⁵ Pomul îl descoperă pe Isus Cristos. Floarea îl descoperă pe Isus Cristos. Viața sfințită îl descoperă pe Isus Cristos. Sigur. Spuneți, “Cum ar putea floarea să-l descopere pe Isus Cristos?” Ea moare toamna și învie primăvara. Amin. Ea servește locul ei pe pămînt, și înfrumusețează. Ea își deschide inimioara ei în felul acesta, zice...trecătorul zice, “Oh, nu este aceea minunată! Ce miros! Ce aromă, să miroși floarea!” Iar albina

vine pe acolo și spune, “Eu îmi voi scoate partea mea.” Excursionistul vine pe acolo și își ia partea lui. Și ea se trudește zi și noapte, să stea radiantă, să se dăruiască la altcineva. Nu-i de mirare că Isus a spus, “Luați seama la crinii de pe câmp, cum se trudesec ei, nici nu torc ei. Și totuși Eu vă spun, că Solomon, în toată slava lui, nu a fost împodobit astfel.”

⁴⁶ Atunci, crinul îl descoperea pe Cristos. El a fost numit “Crinul din Vale, Trandafirul din Saron.” Vedeți aceasta?

⁴⁷ Cum domnul crin, păstorul crin, el este o școală minunată, un învățător minunat al Bibliei, este domnul crin; el coboară în întuneric, locul întunecat, el se împinge pe sine în sus prin întunericul pământului. Deci, ce să facă, să se slăvească pe sine? Să slăvească tot ceea ce vine în contact cu el. Și el trebuie să trudească zi și noapte să-și mențină radierea lui de frumusețe, să țină parfumul să curgă. El a tras zi și noapte, din pământ, să dea afară.

⁴⁸ Aceasta este ce face un Creștin adevărat. Voi rugați-vă și smeriți-vă, și țineți-vă înaintea lui Dumnezeu, zi și noapte, pentru ca voi să vă puteți dărui la altcineva. Nu ceea ce voi păstrați, ci ceea ce voi dăruiți, aceea contează. Voi trebuie să vă dăruiți pe voi înșivă la alții. În acest fel a făcut Isus, El s-a dat pe Sine la alții.

⁴⁹ Și această Descoperire a Lui aici, ultima Descoperire scrisă!

Descoperirea lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o lui, ca să arate slujitorilor lucruri care în scurtă vreme se vor împlini; . . .

⁵⁰ Aceasta este ultima Carte, și El a trimis pe îngerii Lui să declare Aceasta.

. . . a trimis să declare aceasta prin îngerii lui la slujitorul său Ioan:

⁵¹ Doamne, cum am putea noi ziua . . . să ne ocupăm acolo o săptămână. Observați, Aceasta este o Descoperire, această Carte este, pentru “slujitorii” lui Dumnezeu pentru timpul din urmă, “cînd timpul este aproape,” cînd această Carte va fi descoperită. Acum, acolo în Carte, noi aflăm căci Cartea a fost închisă, și încuiată, și pecetluită, pînă la timpul sfîrșitului. De-a lungul epocilor ei au încercat-o. Amintiți-vă, Biblia care a fost luată din mîna lui Dumnezeu care ședea pe Tronul Său, Aceasta a fost închisă, și pecetluită cu șapte peceți pe spate, și nimeni în Ceruri și pe pămînt, nicăieri, nu a fost vrednic să ia Cartea, sau să dezlege pecețile, sau măcar să se uite acolo. Dar Mielul a venit și a deschis-O.

⁵² Vă amintiți de Daniel? Daniel, la timpul sfîrșitului, el a văzut o viziune sclipitoare la încheierea slujbei lui; un văzător de vedenii.

⁵³ Și priviți aici, “a trimis pe îngerul Lui,” cam la șaizeci și ceva de ani după Cincizecime, aici El “trimite pe îngerul Lui să declare lucrurile care trebuie să se împlinescă în scurtă vreme.”

⁵⁴ Acum, cînd a fost scrisă Cartea Apocalipsei? În primul rînd, ea a fost scrisă înainte de întemeierea lumii. Și, Ioan, numai prin inima umplută cu Duhul Sfînt! Voi vedeți?

⁵⁵ Ființe îngerești se asociază împreună. Oh, eu sper că voi pricepeți asta, aceea doar a căzut drept jos, gratuit. Priviți! Și dacă voi aveți Duhul Sfînt în voi, atunci voi sînteți un candidat pentru asocierea cu lumea nevăzută și cu Supranaturalul. Nu-i de mirare că oamenii nu pot crede în acele lucruri, cu care ei niciodată nu au venit în contact. Ei nu au nimic *aici* înăuntru cu care să creadă. Dar cînd Duhul Sfînt vine în inimă, El repede devine atunci o—o ființă dublă; una din pămînt, să moară; și una în Cer, să trăiască. Amin. În trupul lui el încă este supus la moarte; dar în sufletul lui, el a trecut de la moarte la Viață. În trupul lui, el își are contactul lui pămîntesc cu cele cinci simțuri ale lui; în duhul lui, el are un contact cu Dumnezeu prin Duhul Sfînt. Iar Îngerii lui Dumnezeu îi vizitează, vorbesc cu ei, și ei sînt Mesageri trimiși de la Dumnezeu să descopere, și să aducă mesaje de la Dumnezeu la individ. El este afară să obțină primele lucruri întii. Voi nu puteți așeza cupola înainte de a fi așezată fundația. Vedeți? Astfel noi trebuie să ne amintim aceea, să punem primele lucruri întii! “Căutați mai întii împărăția lui Dumnezeu, și neprihănirea Lui; toate celelalte lucruri vi se vor adăuga.”

. . . îngerii trimiși să declare aceste lucruri . . .

⁵⁶ Daniel, cînd el își încheia slujba lui, un mare profet, acolo era un Înger care l-a urmat. Și Îngerul i-a spus lui Daniel, spunea, “Tu ești preaiubit înaintea lui Dumnezeu.” Și Daniel nu putea să vorbească, probabil, față în față cu Dumnezeu, dar Dumnezeu a trimis un Înger ca un inter-. . . intermediar între el și Dumnezeu, ca El să poată vorbi între ei, și să aducă. . . *Înger*, tocmai cuvîntul *înger*, înseamnă un “mesager.”

⁵⁷ Dacă un băiat a fost la ușă, și a bătut la zăvorul ușii, și a spus ușierilor, “Eu am o telegramă aici pentru D-na *Așa-și-așa* și D-ul *Așa-și-așa*.” El ar fi un mesager, un înger pămîntesc.

⁵⁸ Păstorul vostru, cînd el stă aici pe platformă, servind Cuvîntul lui Dumnezeu, el este îngerul lui Dumnezeu la biserică, mesager la biserică. De aceea un păstor nu ar trebui niciodată să părăsească acel Cuvînt, ci să stea drept cu Cuvîntul, pentru că El hrănește păstorul drept, deoarece acel cuvînt *păstor* înseamnă “cioban.” Căutați-l și aflați dacă asta nu este corect. Un păstor este un cioban, și Duhul Sfînt l-a făcut supraveghetor peste Biserica și turma Lui, ca să-i hrănească. Cu ce? Cuvîntul lui Dumnezeu. Amin. Oh, doamne! Ce o . . .

⁵⁹ Urmăriți toate numele acelea, ele înseamnă ceva, fiecare nume în Biblie. Când voi vedeți un nume în Biblie, acesta înseamnă ceva. Ați știut voi că nevestele lui Israel, când ele au dat naștere la cei doisprezece patriarhi, fiecare dintre acele mame, când ele aveau copilul, și copilul a fost născut, și gemetele acelea, gemetele cu care ei au venit afară, și au numit pe acei băieți tocmai în gemetele pe care ele le-au dat; înseamnă natura copilului, și locul în care ei își vor face locul lor final de odihnă. Fiecare geamăt, amin, sub puterea Duhului Sfânt!

⁶⁰ Acela este motivul că noi ar trebui să gemem în Duhul. Acum, asta nu înseamnă o mulțime de prefăcătorie, dar eu vreau să spun într-adevăr în durerile nașterii pentru Biserică. Atunci Duhul Sfânt. . . Atunci voi puteți primi niște vorbiri în limbi adevărate, și tălmăciri. Duhul Sfânt făcând emitere, și ne spune prin gemete și rugăciune; să fie cu adevărat adevărul, deasemeni. Aceasta va fi ceva chiar acum, pe care voi veți vedea că are loc.

⁶¹ Apoi Daniel, încheind, la sfârșit el a văzut un Înger coborînd, și-a pus un picior pe pământ și unul pe mare, un curcubeu deasupra capului Său, El și-a ridicat mâinile Lui, și a jurat pe Cel ce trăiește în veci de veci, că “nu va mai fi timp,” la sfârșitul aceluși timp pe care el i l-a spus. Cu alte cuvinte, aceasta, trupul timpului în care noi trăim acum, de la timpul și venirea Prințului pînă în această zi. Și a spus, “La timpul acela, taina lui Dumnezeu se va sfîrși.”

⁶² Și lumea geme, așteptînd astăzi, oamenii nu cunosc taina lui Dumnezeu. De ce? Ei nu au fost învățați taina lui Dumnezeu. Singurul lucru care ei au fost învățați, “aderăți la biserică, puneți-vă numele în carte, fii un om bun, tratează-ți vecinul corect.” Acea este în regulă, dar voi trebuie să cunoașteți taina lui Dumnezeu! Nici un om nu v-o poate descoperi decît Cel care avea Cartea. Și Biblia a spus, “Nimeni nu poate numi pe Isus ‘Cristosul,’ decît prin Duhul Sfânt.” Această marea, Biserică veche a Duhului Sfânt urmează să iese afară într-una din aceste zile și va străluci așa cum nu ați văzut niciodată!

⁶³ Și acest mare ziar evanghelic unde arhiepiscopi și fiecare scrie înăuntru, un mare Riley Mackay, unul dintre cei mai mari din întreaga lume, cunoscut. Un mare articol în ziarul lui din această lună, a spus, “Dacă biserica Catolică sau Protestantă găsește vreodată pe Dumnezeu, acesta va sluji să fie penticostal, și să o învețe. Amin. Dumnezeu nu este cunoscut prin teologie! El este cunoscut prin nașterea din nou, fiind născut din nou. Biserica Penticostală a acceptat și a crezut, și nu-i pasă cine crede ceva despre aceasta. Ei au acceptat-o. Acum Diavolul a pus niște imitări acolo înăuntru să arunce niște murdării acolo pe margine. Și biserica Evanghelică arată

către murdării, și arată peste vîrf, despre adevărata, veritabila, născută din nou, Biserică pentecostală, cu toate semnele și minunile. Ei sînt acolo, dar Diavolul își are imitările lui, pe care Biblia spune că el le va avea.

⁶⁴ Astfel amintiți-vă, lui Daniel i s-a spus de către Înger. Daniel a auzit șapte tunete, ele și-au emis glasurile lor. Daniel a apucat creionul lui și a început să scrie, și Îngerul a spus, “Tu să nu scrii aceasta!” Amin.

⁶⁵ Sînteți voi gata? Să intrăm în aceasta doar pentru următoarele cinci minute. Vreți voi? Ascultați.

⁶⁶ “Tu să nu scrii aceasta!” Ioan a văzut același lucru, și aceasta era deja scris în afara Bibliei; și avea șapte pecetei pe spatele Cărții, încît nici un om să nu poată deschide acele pecetei, care erau acele glasuri. *Aici este Biblia*, scrisă, care este o taină ea Însăși. Dar pe partea din spate a Bibliei, descoperirile i-au fost arătate lui Daniel, zice că acolo erau șapte glasuri să fie emise; și nimeni nu putea deschide, nimeni nu a știut ce era. Dar Biblia a spus, și i-a spus lui Daniel și lui Ioan, “Că în zilele din urmă aceste șapte glasuri vor fi cunoscute de către adevărata Biserică reală.” Voi pricepeți? Puteți voi vedea unde falsul și imitarea încearcă tot ce pot să țină oamenii mari de la locuri ca acelea?

⁶⁷ Chiar alaltăieri, după-amiază, unul din cei mai mari oameni evangheliști din întreaga lume, a șezut în camera mea, plîngînd, și a primit Botezul Duhului Sfînt; să facă aranjamente cu Billy Graham să vină la casa mea de îndată ce el vine la Louisville, eu am numele lui și lucrul aici, să vină aici să caute și să discute despre Botezul Duhului Sfînt, și puterea Lui. Acum, eu nu citez aceasta. Billy a spus, a spus într-un loc, o femeie stătea, plîngea, cu o gușă mare, spunea el. Și ceva l-a lovit, și el s-a repezit înainte să se roage pentru ea. El a zis, “Ce s-a întîmplat cu mine?” Oh, doamne!

⁶⁸ Dumnezeu, în aceste zile din urmă, o să atragă inimi devotate de pretutindeni. Nu contează cît de multă imitare și pleavă are Diavolul, Dumnezeu își va ridica Biserica Lui drept afară din aceasta. Aceasta va fi o pecetluire, așa de sigur cum stau eu în această platformă. Și ceasul este aproape. Cei reci și formali se vor lecu. Evanghelia socială și Evangheliismul, și toate aceste lucruri, sînt duse. Latura fantastică se duce într-un astfel de fanatism radical încît orice orb poate s-o vadă. Dar Dumnezeu își trage Biserica Lui afară!

⁶⁹ Întocmai ca marele nufăr de apă. Mica, mititica sămînță, născută jos de tot în fundul unei mlaștini, mocirloase, murdare, baltă spumegată de broaște. Și ea își croiește drumul sus prin mocirlă, prin tot noroiul și toată spuma. Și devine cel mai minunat lucru în fața căruia v-ați uitat vreodată, cu o radieră ca strălucirea soarelui.

⁷⁰ Așa este Biserica Dumnezeului celui viu, care a fost născută jos în mijlocul fanatismului și haosului. Dar ea și-a croit drumul prin murdărie pînă cînd ea este în virful lucrului, doar așteptînd după aripile ei pentru zbor. “Mulți vor alerga încoace și încolo; și oamenii care își cunosc Dumnezeu lor vor face fapte de vitejie în ziua aceea!” Descoperirile lui Dumnezeu pentru Biserica Lui! Stai liniștită, Turmă mică, rămii pozițional unde ești. Așa cum Sora Gertie și Sora Angie obișnuiau să cînte aici, “Continuați să vă țineți.” Nu vă îngrijorați! Dumnezeu așteaptă, și încearcă, și presează să ajungeți la taina lui Dumnezeu descoperită la Biserica Lui. Aceea este ceea ce ține înapoi Venirea lui Cristos acum, marele Mileniu, este această mare putere supranaturală care într-adevăr zace adormită în Biserică.

⁷¹ Mulți bărbați stau la amvon în această dimineață, predicînd o Evanghelie socială, dar jos în inima lui el crede cu adevărat. Și, frate, el are puterea să O predice. Ceea ce vrea el să vadă este să pună această putere în frumusețea ei. Așa de mulțumitor să vadă că aceasta vine la îndeplinire! Așa de bucuros să o vadă manifestată, Descoperirea lui Isus Cristos!

⁷² “Isus,” a spus Biblia, “El este același ieri, azi, și în veci.” Dumnezeu, în mila Lui infinită. Prin Cuvîntul Său, nu vreun ceva misterios despre ceva care este fanatic, ci prin predicarea Cuvîntului, El se manifestă pe Sine, cel înviat, Domnul Isus cel viu; făcînd tocmai aceleași lucruri pe care El le-a făcut cînd El a fost aici pe pămînt, El le face din nou în puterea și manifestarea Lui. “Și dacă Eu voi fi înălțat de pe pămînt, Eu voi atrage pe toți oamenii la Mine,” cu inimă flămîndă, oameni buni.

⁷³ Marele consiliu de întîlnire, nu cu mult timp în urmă, 1958...Mie mi s-a cerut ieri să reprezint lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu înaintea a șase sute și ceva de delegați din toată lumea, dacă Dumnezeu zăbovește pînă în 1958, să fiu în Boston, Massachusetts. Unul dintre lucrători, un om mare cu Evanghelia generală, David DuPlessis, a zis, “Frate Branham, cînd toți delegații din lume sînt adunați laolaltă, și națiunile Creștine de pretutindeni sînt adunate laolaltă la acest mare consiliu mondial,” a spus, “doar vorbirea Cuvîntului, și puterea să descopere Duhul Sfînt venind prezent,” el a zis, “evangheliști de pretutindeni vor mișuna înăuntru.” Și cînd ei obțin o credință să trăiască o Evanghelie adevărată, aceasta va încheia vremurile Neamurilor și va scurge înăuntru a Doua Venire a Domnului Isus. Dumnezeu nu poate să fie drept și să lase inimi cinstite să zacă acolo afară și să se prăjească în iad pentru aceasta. El trebuie să fie drept, și El trebuie ca să o ducă la ei, cumva. Noi sîntem în ultima zi!

Descoperirea lui Isus Cristos, . . . Dumnezeu i-a dat-o lui, ca să arate slujitorilor lui lucruri. . . în scurtă vreme trebuie să se îplinească; și el a trimis și le-a făcut de cunoscut prin îngerul lui. . .

⁷⁴ Un înger! Cum o va face El de cunoscut? Dumnezeu a dat Descoperirea lui Isus Cristos unui slujitor, profet, pe insula Patmos, "O declară printr-un înger"! Amin. Eu sper că voi o vedeți. Nu este El minunat?

⁷⁵ Urmăriți ce face Ioan. Doar să citim un alt verset, și noi vom încheia.

Cine a mărturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu, . . .

⁷⁶ Nu era jos în vreo furie, el nu stătea acolo înapoi cu o Evanghelie socială. El a stat drept cu Cuvîntul. El a purtat mărturie! Cum poate el să poarte mărturie fără să fie Cuvîntul manifestat despre ceea ce el predică, dacă Cuvîntul este o sămînță? Iar sămînța va produce! Cum pot eu să spun că acolo este un cîmp de porumb dacă sămînța nu produce exact porumb? Este asta adevărat? Dumnezeu depunea mărturie prin Ioan, că el predica Cuvîntul lui Dumnezeu.

. . .depus mărturie. . .cuvîntul. . .o mărturie despre Isus Cristos, și despre. . .lucrurile pe care el le-a văzut.

Binecuvîntat este cel ce citește, . . .

⁷⁷ Cîți vor o binecuvîntare? Atunci citiți-L! Nu este asta minunat?

Binecuvîntat este cel ce citește, și cei care aud Cuvîntul și despre profeție, și în acele lucruri care sînt scrise în ele: căci timpul este aproape.

⁷⁸ Oh, doamne, dacă noi am putea intra în aceasta chiar acum! Priviți! Cînd este timpul aproape? Cînd Descoperirea lui Isus Cristos a fost descoperită la Trupul lui Cristos, și Cristos a fost descoperit, nu mort, ci viu, trăind în Biserica Lui, făcînd aceleași lucruri pe care El le-a făcut, aceeași slujbă, aceeași Evanghelie, același semn, Cristos cel înviat, cînd El este descoperit de către îngerul Lui în Biserică, atunci timpul este aproape. Și nici o dată, din ziua aceea pînă în aceasta, nu a fost vreodată descoperită taina lui Isus Cristos pînă în acești ultimi cîțiva ani. Atunci, timpul este aproape!

⁷⁹ Urmăriți lumea în natura ei. Atomicul, hidrogenul, cobaltul, toate bombele și lucrurile pe care ei le au; întreaga lume tremură, totul se clatină și tremură. Toată natura geme. Voi știți asta. Eu știu asta. Pentagonul știe asta. Rusia știe asta. Anglia știe asta. Lumea o știe. Timpul este aproape! Ce face natura să se înfioare în felul în care o face? Pentru că timpul este aproape!

⁸⁰ Biserica este în izbăvirea Ei, este un model perfect despre Israel în izbăvirea lor, cînd Israel și-a luat poziția lui pe purul,

sfântul, Cuvînt al lui Dumnezeu neamestecat. Acesta urma să se ridice și să-și ia marșul. Moise a condus pe copiii lui Israel; cu o pîine mică, pîine pe vîrfurile capului lor frămîntată, Kosher; și ei au mărșăluit spre Marea Roșie. Cărarea lui Dumnezeu i-a condus drept sus la Marea Roșie. Păi, el a spus, “Acum cum o să ajungem noi dincolo?”

⁸¹ Și cineva s-a uitat înapoi, și a spus, “Priviți, venind acolo, praful este suflat. Acolo sînt mii de mii de care ale lui Faraon chiar în spatele nostru!” Acea mulțime amestecată care a mers cu ei, a început să se înfioare și să tremure, care a urmat, în final au pierit cu ceata tăgăduitoare a lui Core. Fără îndoială că tocmai natura dealurilor s-a zguduit, urmînd să vadă unul din cele mai sîngeroase masacre pe care le-ați văzut vreodată. Un sârman, grup micuț, de oameni neajutorați stînd acolo pe malul mării. Copilași retrăgîndu-se spre mama lor, ținîndu-i rochia. Sârmanul tată bătrîn aplecîndu-se către băiatul lor, plîngînd, spunînd, “Fiule, eu mi-am trăit zilele, dar mi-e groază să te vad că te duci. Uite, acolo vin!” Toată natura, care este înspăimîntată de moarte, chiar florile și pomii, și toate celelalte, se tem de moarte. Natura s-a înspăimîntat și a gemut, și s-a clătinat sub picioarele lor, cînd ei au văzut acel masacru sîngeros venind.

⁸² Ce făcea Dumnezeu? Oh, ce legătură! Ei nu și-au dat seama, că atîrnînd drept acolo stătea o Putere supranaturală, Aureola lui Dumnezeu, un Stîlp de Foc atîrnînd acolo, care stătea între ei și acel vrăjmaș cînd venea timpul să stea.

⁸³ Natura tremurînd, marea a început să devină nervoasă, luna a privit în jos și s-a înspăimîntat, păsările au zburat de la priveliște, animalele au fugit înapoi. “Oh, ce ucidere fără sfîrșit de milioane de oameni vor muri în cîteva minute.” Iar ei toți gemeau.

⁸⁴ Dar ce făceau ei? Ei urmau cărarea lui Dumnezeu. Aceasta părea o prostie, aceasta părea nebunie, dar ei umblau în Lumină. Amin. Umblînd în Lumină! Vă amintiți că noi obișnuiam să cîntăm cîntarea aceea?

Noi vom umbla în Lumină, cea frumoasă
Lumină,
Veniți unde picăturile de rouă de milă sînt
strălucitoare;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și
noaptea,
Isus, Lumina lumii.

⁸⁵ El a înviat din morți, El este aici înaintea noastră, El a arătat semne și minuni, infailibilitate; nu ceva lucru fanatic; ci semnul și minunea finală, că El este cu noi și El ne conduce înainte. Și noi mergem într-un loc.

⁸⁶ Și acolo atîrnă bombe, acolo atîrnă bombe cu cobalt. Oh, doamne! Și o proclamație se ridică acum să oprească toate interdenominațiunile și să le consolideze într-una, măreață, Biserică mare Evanghelică a Protestanților, care va coopera și se va uni cu Catholicismul, ca să combată Comunismul. Aceasta este lucrarea Diavolului. Da, domnule! Dumnezeu niciodată nu a asociat pe sfinți și biserica lui Satan împreună. Dumnezeu conduce Biserica Lui, și El nu se așteaptă ca lideri politici să-i conducă, nici măcar politica bisericii. Fiecare om care este născut din Duhul lui Dumnezeu este liber. Amin.

⁸⁷ Aici este ea, chiar sus aici la sfîrșit acum. Oamenii au început să privească în jur, “Păi, ce putem noi face? Ce putem noi face?” Oh, cît de nesocotit este să spui, “Ce putem noi face?” Doar priviți la Acel care conduce. Amin.

⁸⁸ Ce vom face noi? Frate, tu care ai trecut vîrsta de treizeci de ani. Soră, tu care ești cu părul cărunt, și tata șezînd lîngă tine. Voi care sînteți bolnavi și suferinzi. Voi priviți chiar la mîna voastră. De fiecare dată cînd vă uitați unul la altul, voi știți că un lucru este cert, voi urmează să muriți. De fiecare dată cînd auziți o ambulanță că merge jos pe drum, ea vorbește “moartea este chiar înaintea voastră.” De fiecare dată cînd treceți pe lîngă un cimitir și vedeți un mormînt, el zice, “moartea este înaintea voastră.” De fiecare dată cînd vedeți că vine o zbîrcitură pe fața voastră, sau un păr cărunt, sau un umăr aplecat, el spune, “moartea este înaintea voastră.” Oh, dar cît de fericit poate să stea Creștinul chiar pe marginea mării moarte!

⁸⁹ Moise și-a întors fața către Dumnezeu și el a început să se roage! Acel Stîlp de Foc a coborît, a stat între ei și primejdie. Întuneric pentru ei; dacă voi refuzați Lumina, ea se va schimba în întuneric de fiecare dată. Și aceasta a fost întuneric pentru ei; dar a fost ordin de marș pentru aceștia să meargă înainte. Și cînd ei au ajuns la mare, marea s-a deschis. Un vînt mare de răsărit a venit chiar din direcția în care ei erau, mergînd peste vîrfurile capetelor lui Faraon, s-a coborît și a fugărit marea înapoi. Și marea s-a speriat pentru că Dumnezeu a rînduit o cărare prin ea. Dumnezeu își arăta dragostea Lui către copiii Lui. Lui îi place să vă aducă într-un loc strîmt uneori, astfel ca El să se poată doar manifesta pe Sine.

Precum un păstor a spus odată, că el “a rupt piciorul oii.”

“Pentru ce ai făcut tu asta?”

⁹⁰ A spus, “Așa ca să o pot hrăni, să o iubesc, și să-i dovedesc că o iubesc.” Ia te uită. A zis, “Atunci ea mă va urma.”

...lucruri care trebuie în scurtă vreme să se împlinescă; și...le-a făcut cunoscut prin mîna lui...

Ioan către cele șapte biserici care sînt în Asia: Harul să fie cu voi, și pacea să vă fie înmulțită, (oh, doamne), de la Cel care este, . . . cel care era, și cel care urmează să vină; . . .

91 Isus! Ce? Trei lucruri: “Care era, care este, care urmează să vină; același ieri, azi, și în veci.” Puțin mai tîrziu în Scripturi, capitolul următor, El a spus . . . Acum gîndiți-vă la aceasta! El a spus:

Eu sînt cel ce a fost mort, și este viu din nou pentru totdeauna, . . . și am cheile . . . Nu vreo biserică, Petru sau catedrala lui, sau Roma, sau un Episcopalian, sau orice este acesta, are o cheie; aceea este cheia la părășie. Ci Eu *am cheile* morții și iadului. Amin.

92 Oh, nu Îl iubiți voi astăzi? El are cheia la bucuria voastră, El are cheia la fericirea voastră, El are cheia eliberării voastre din mormînt. “Eu am cheia morții și a iadului, Hades. Eu pot descuia supranaturalul, Eu pot descuia naturalul. Eu am cheia morții și iadului aici în mîna Mea.” Oh, acolo este un izvor deschis! Veniți, luați din apele Vieții, gratuit!

Există un izvor umplut cu Sînge,
Tras din vena lui Emanuel,
Cînd păcătoșii plonjează dedesubt de
revărsare,
Își pierd toate petele vinovăției lor.

93 Cînd tu vii înapoi sus de Acolo, frate, tu nu va trebui să iei cuvîntul unui rabin, preot, sau al unui predicator. În inima ta există ceva care te-a potolit pentru o părășie, există ceva care a făcut să treacă toate lucrurile vechi, și lucrurile atunci au devenit noi. Există ceva care te iubește acolo, și ceva ce este în inima ta. Pavel a spus, “Nu există nimic perfect, nimic viitor, nici boală, sau primejdie, nimic nu ne-ar putea vreodată despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus.” Nici o birfire, nici urcușuri, nici coborișuri, sau nimic altceva, nimic nu ne poate despărți vreodată de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus. Boală, întristare, foamete, gîlceavă, neînțelegeri în biserică, deosebire de părere, nu contează ce este aceasta, nimic nu ne poate despărți vreodată de dragostea lui Dumnezeu.

94 Nu vreți să plonjați astăzi, în timp ce ne rugăm? Această soră, ai vrea să vii aici doar un minut în timp ce ne aplecăm capetele noastre într-un cuvînt de rugăciune. Doar înainte să ne rugăm, mă întreb dacă cineva în biserică, grupul mic de aici în această dimineață, ar spune, “Frate Branham, amintește-mă, eu îmi ridic mîna.”

95 Îmi pare rău că eu a trebuit să scurtez mesajul, în această dimineață, în felul în care am făcut-o. Însă avem doar cîteva minute, pentru că eu trebuie să fiu într-un alt loc într-un timp

scurt. Și eu. . . Un alt serviciu se apropie, și eu trebuie să plec imediat. Iar eu vreau să mă rog pentru bolnavi înainte de a pleca.

⁹⁶ Dar chiar în timp ce sînteți voi aici, sînteți voi convinși? Ați trecut voi cu adevărat de la moarte la Viață? Este numele vostru într-adevăr. . . eu vreau să spun, într-adevăr amintit? Este el în Cartea lui Dumnezeu astăzi? Și, oh, sînteți voi împăcați cu Dumnezeu? Și lumea și toate lucrurile vechi au trecut, și totul a devenit nou? Există ceva real, regal, bogat, frățesc, evlavios în inima voastră care voi știți că lumea nu vă poate da? Iubiți voi pe păcătoși atît de mult încît atunci cînd vorbiți cu ei voi deveniți unul din ei? Pavel a spus că el și-ar da viața, el ar fi un lepădat, dacă Dumnezeu ar salva măcar pe unii dintre prietenii lui păcătoși; cu alte cuvinte, poporul lui, Iudeii care erau împotriva lui. Este acela felul de religie pe care tu îl ai în această dimineață, prietene? Dacă nu este, există un Izvor, care este tot umplut cu Sînge, tras din vena lui Emanuel, prin credință (singurul fel în care o puteți face), acolo păcătoșii își plonjează sufletele lor chiar dedesubtul acelei revărsări, aceasta este lucrarea lui Dumnezeu. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Ce se întîmplă? Pierdeți toate petele vinovăției voastre. Aceasta a rămas în urma voastră, așa cum armata lui Faraon a fost rămasă în urma lui Israel.

⁹⁷ Urmați instrucțiunile, nu emoțiile; instrucțiunile. Dacă Moise ar fi urmat emoțiile poporului, ei ar fi fugit peste tot prin munți, țipînd, și armata lui Faraon i-ar fi prins. Dar ei au urmat instrucțiunile. Dumnezeu a spus, “Stați liniștiți acum, și vedeți slava lui Dumnezeu. Doar stați liniștiți. Voi nu trebuie să vă agitați, stați liniștiți și vedeți slava lui Dumnezeu. Pentru că, în această zi Dumnezeu se va lupta, și voi veți sta liniștiți.” Ei doar au pășit dincolo de mare. Apoi cei—cei netăiați împrejur, acei imitatori încercînd să facă așa, s-au înecat în mare.

⁹⁸ Tată, Dumnezeule, această mică, turmă micuță de aici în această dimineață, dar există bărbați și femei adevărați stînd aici care sînt copiii Tăi, care Te cred și Te iubesc. Eu mă rog, Dumnezeule, pentru ei. Poate că unii din ei nu Te-au acceptat niciodată încă, nu au avut niciodată într-adevăr experiența ca toate lucrurile vechi firești ale lumii să moară, ei au trăit doar pe mărturisirea unei biserici, ei au spus oamenilor, și au spus altora. Poate că ei au fost botezați sau ceva în—în articol Creștin, dar niciodată nu au fost cu adevărat mîntuiți. Ei nu știu într-adevăr ce este aceasta. Poate că ei au fost doar emoționați mental, Creștini declarați intelectual, crezînd că ei sînt în ordine, printr-un sentiment. Unde, “Există o cale care pare dreaptă unui om,” pare că aceasta este corectă, tu o ai, “dar sfîrșitul ei sînt căile morții.”

⁹⁹ Dumnezeule, lasă ca fiecare bărbat și femeie, băiat sau fată, să-și cerceteze inima lor în acest timp; nu ei, ci lasă ca

Duhul Sfânt să-i cerceteze. Și ei se vor împăca în inima lor, “Da, eu cred că am fost greșit. Eu într-adevăr încă nu am ajuns în acel loc, la care toate lucrurile acelea au trecut. Acum, acum, Tată, eu Te accept chiar acum să fii ajutorul meu în timp ce Tu bați la inima mea. Tu încă mă chemi, sau Tu nu mi-ai vorbi în felul acesta.” Și fie ca ei să-și ridice mâinile, nu către mine; ci către Tine. Și, prin a face astfel, să zică, “Din această zi înainte, Doamne, eu mă duc pe mine însumi sus la rîul de lepădare de sine. Eu mă duc pe mine însumi sus la rîul morții. Acolo eu plonjez dedesubt, să pierd fiecare pată care este greșit la mine; toate obiceiurile mele, și necurăția, și gândurile mele, toate diferențele mele, certurile și argumentele mele, temperamentul, și—și toate aceste lucruri. Eu doar le plonjez drept dedesubtul revărsării, încît, cînd eu vin sus, eu vreau să mă simt întocmai cum Evanghelia a spus că eu ar trebui: curat, gata, cu o inimă pură, iubire adevărată pentru semenul meu. Nu contează cît de cruzi sînt ei, eu totuși îi iubesc. Eu vreau să intru într-o părtășie cu Tine pînă cînd eu simt către vrăjmașii mei așa cum Tu simți; pînă cînd într-adevăr eu cunosc aceasta, Doamne.” Pentru că, noi nu ne putem juca cu aceasta acum, este prea tîrziu. Noi am putea fi duși după ziua de azi. Noi am putea fi duși după cinci minute de acum, noi să nu mai avem niciodată o altă șansă. Și, Dumnezeuule, lasă ca bărbații și femeile să se gîndească la aceasta solemn, șezînd în această mică biserică astăzi, pentru că noi o cerem în Numele lui Cristos.

¹⁰⁰ Și în timp ce capetele voastre sînt aplecate, mă întreb dacă acolo va fi unul să vă ridicați mîna, și să spună, “Dumnezeule, amintește-mă, eu sînt cel ce vrea acea experiență cu Tine. Eu îmi ridic mîna.” Acum, dacă voi nu aveți acea adevărată asigurare pozitivă, doar ridicați-vă mîna. Dumnezeu să vă binecuvinteze, deasemeni. Dumnezeu să te binecuvinteze, doamnă. Acum, oricine care nu este pozitiv, voi aveți... Dumnezeu să te binecuvinteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvinteze, soră. Acum ceva... Dumnezeu să te binecuvinteze, fratele meu. Dumnezeu să te binecuvinteze, sora mea. Tu nu ești cu adevărat pozitiv... Vedeți, ori de cîte ori treceți prin, frate, natura, tot ceea ce voi sînteți este schimbat.

“Oh, da, eu cred, Frate Branham.”

¹⁰¹ Dar dacă aceasta este doar o afacere intelectuală, voi credeți deoarece voi aveți o minte să credeți, aceea nu este cea despre care eu vorbesc acum. Eu vreau să spun, că dacă voi cu adevărat ați fost mîntuiți, voi ați fost sigilați prin iubirea Eternă a lui Dumnezeu, încît voi puteți iubi pe oamenii care sînt de neibit pentru voi, și într-un astfel de loc încît voi puteți sta înaintea lor, să le țineți mâinile; și nu—nu cu o fanatici, sau fanaticism, mai degrabă, ci cu o inimă într-adevăr dreaptă, așa încît el o poate simți. El știe dacă tu te prefaci sau nu. Apucă-i

mîna lui, și spune-i, “Scumpe frate preaiubit, eu—eu—eu am fost în greșeală, eu—eu mă rog ca tu să mă ierți. Eu—eu te iubesc.” Și cu felul acela de atitudine, poți tu cu adevărat să faci asta din inima ta? Poți tu? Poți tu să pui de-o parte toate lucrurile lumii, doar să-i slujești Lui? Devine El locul întii în viața ta? Dacă-i așa, fii binecuvîntat; și binecuvîntările Lui vor fi peste tine. Dacă nu, acceptă-L chiar acum; și El te va binecuvînta, și binecuvîntările Lui vor fi peste tine. N-ai vrea tu mai degrabă ca El să-ți zîmbească? Eu mai degrabă aș vrea ca El să-mi zîmbească, și fiecare persoană din lume să mă urască. Desigur, eu cred că dacă El îmi zîmbește și mă iubește, oamenii mă vor iubi, deasemeni; toți copiii Lui mă vor iubi. Și El mă va aranja într-o astfel de stare încît eu să pot iubi pe cel de neiubit, așa cum a făcut El, pentru că Duhul Lui ar fi în mine.

¹⁰² Încă o dată înainte de a ne ruga. Dacă există vreunii care nu și-au ridicat mîinile, și vor să fie amintiți în rugăciune, atunci puneți-vă sus mîna. Dumnezeu să te binecuvînteze, frate. Dumnezeu să te binecuvînteze, frate. Dumnezeu să te binecuvînteze, frate. Dumnezeu să te binecuvînteze, frate. Dumnezeu să te binecuvînteze, soră. Dumnezeu să te binecuvînteze, frate. Asta-i adevărat. În regulă. Dumnezeu să te binecuvînteze, fiule. Acum, El vă vede. Acolo se ia o evidență chiar în această dimineață.

¹⁰³ Voi însemnați cuvintele mele, dacă voi mă clasați, și (care, prin onoare voi spuneți aceasta, și prin dragoste) voi mă clasați de a fi văzătorul lui Dumnezeu, (amintiți-vă, aceasta este în Cărțile Cerului), El este prezent. Nu v-ar place să trăiți acolo unde voi sînteți conștienți că lumea nevăzută este chiar cu voi tot timpul? Să vă dați seama, cînd voi umblați aici afară și vă urcați în mașina voastră, Îngerii își iau poziția lor alături de voi. Cînd mergeți sus acolo la acel om, atît de neiubit pentru voi, încît Duhul Sfînt stă chiar deasupra voastră, și Îngeri peste tot în jurul vostru.

“Este asta adevărat, Frate Branham?”

¹⁰⁴ Biblia a spus așa. “Îngerii lui Dumnezeu sînt încadrați, sînt în tabără în jurul acelora.” Ei nu se duc înapoi în Cer; ei tăbărăsc acolo. Ei sînt trimiși în misiuni să vă păzească de-a lungul călătoriei vieții. Oh, nu este aceea minunat?

¹⁰⁵ Acum, Tată Ceresc, timpul nu ne va permite. Noi simțim Duhul Tău doar mișcîndu-se prin noi. Și noi Te iubim, pentru că Duhul Sfînt iubește Cuvîntul. El intră în Cuvînt, și El ia Cuvîntul și Îl descoperă, Îl deschide. Cu alte cuvinte, El descoperă pe Isus prin Cuvîntul Său. Pentru că, “La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu. Și Cuvîntul a fost făcut trup, care este Cristos.” Și acum Cuvîntul se întoarce drept înapoi și descoperă din nou, și manifestează pe Cristos cel înviat, nu unul istoric.

106 O Dumnezeule, fie ca Biserica să vadă asta în această dimineață, că aceasta este o descoperire, Cuvîntul aducînd aceasta la Viață, Cuvîntul Însuși descoperind pe Domnul Isus cel înviat. Iar El este în mijlocul nostru, așteptînd pentru un timp pînă cînd noi toți să fim prinși împreună, și El ne poate mărșălui în Mileniu, triumfînd ca un victorios în victorie.

107 O Dumnezeule, binecuvîntează pe aceia care și-au ridicat mîinile. Ei doresc acea viață drăgălașă de consacrare deplină, sfințită, umplută cu Duhul Sfînt, dedicată lui Dumnezeu, spălată în Sînge. Ei tînjesc după ea. Ei așteaptă acum. Și fie ca Tu, nu prin vreun alt mijloc, ci fie ca Duhul Sfînt doar să coboare. Și cînd ei se duc afară de aici, fie ca ei să afle că toate lucrurile acelea de care ei s-au agățat odată sînt duse; fie ca ele să fie lăsate în urmă, moarte. Fie ca ei să se ducă afară în această dimineață, smeriți, blinzi, Creștini iubitori cu credință, crezînd. Fie ca ei să trăiască așa de consacrați față de Tine, ca la sfîrșitul vieții lor ei să vină la Tine avînd această asigurare, că ei au trecut de la moarte la Viață, și că ei cunosc pe Cristos în Puterea învierii Lui. Pentru că, nu de parcă El era doar o literă, sau un cuvînt, sau un ciclu, sau de timp; ci că El este viu, timpul prezent, Isus Cristos înviat trăind în viața lor. Acordă aceasta, Doamne. Noi o cerem în Numele Lui, și pentru slava Sa. Amin.

Tilharul murind s-a bucurat să vadă
 Acel izvor în... (Cum este cu mine?)... zi.
 (Voi vă bucurați de aceasta?)
 Și acolo fie ca eu, deși ticălos ca el,
 Să-mi spăl toate păcatele.
 Să-mi spăl toate păcatele... (Cînd a făcut-o
 El? Poate chiar acum.)
 El a spălat... ("Da, eu i-am mărturisit Lui, eu
 i-am spus Lui că am tînjit după aceasta."
 Atunci El le-a spălat de tot)... de tot;
 Și acolo fie ca eu, deși ticălos ca el,
 Să-mi spăl toate păcatele de tot.

108 Nu este El minunat? Vă simțiți voi cu adevărat curați în sufletul vostru, simțiți toată osîndirea... Cîți simțiți aceea, vreți să vă ridicați mîna ca o mărturie pentru persoana care șade lîngă voi, "Toate păcatele sînt duse, acestea sînt toate sub Sînge acum. Eu mă simt foarte bine privitor la aceasta. Am crezut eu în Domnul Isus"?

De cînd prin credință am văzut acel șuvoi...
 (Prin ce? Prin credință am văzut acel șuvoi)
 Pe care rănile Tale curgînd îl procură,
 Răscumpărătoria dragoste a fost subiectul
 meu,
 Și va fi pînă voi muri.

În regulă, cu toții împreună.

De cînd prin credință am văzut acel șuvoi
Pe care rănile Tale curgînd îl procură,
Răscumpărătoarea . . . (nu lucruri, nu
lucruri) . . . a fost subiectul meu,
Și va fi pînă voi muri.
Și va fi pînă voi muri,
Și va fi pînă voi muri;
Răscumpărătoarea dragoste a fost subiectul
meu,
Și va fi pînă eu . . .

Încetișor, dacă tu vrei, soră.

¹⁰⁹ Care va fi subiectul vostru? “Unde există limbi, ele vor înceta; unde există profeție, aceasta va da greș; unde există cunoștință, aceasta va dispărea. Noi cunoaștem în parte, noi vedem în parte, noi profețim în parte. Dar cînd noi vedem față în față, atunci noi vom cunoaște așa cum sîntem noi cunoscuți. Cînd acel ce este desăvîrșit a venit, atunci ceea ce este în parte va fi îndepărtat; perfecta, răscumpărătoarea, dragoste neamestecată a Duhului Sfînt, într-un suflet omenesc care a trecut de la moarte la Viață.”

¹¹⁰ Oh, eu mă simt foarte bine. Voi nu? La cîți v-ar place să cîntați o cîntare veche cu mine? V-ar place s-o faceți? Una pe care noi obișnuiam să o cîntăm cu ani în urmă cînd acolo nu era nimic decît rumeguș în biserică. Fiecare venea înăuntru, ședea jos, nu discutau, fiecare tot atît de liniștiți cît puteau să fie, șezînd, meditînd. Pianista venea afară. Eu eram în camera de rugăciune, studiind. Aceasta a venit afară:

Jos la cruce unde Mîntuitorul meu a murit,
Jos acolo pentru curățirea de păcat eu am
plîns;
Acolo inimii mele Sîngele i-a fost aplicat;
Slavă Numelui Său!

¹¹¹ Vă amintiți de acele zile? Duhul Sfînt cobora jos în acea blîndețe și iubire, a convins păcătoșii, și ei veneau la cruce. Să o cîntăm doar acum, fiecare dintre noi. Cîți o cunoașteți? Să o cîntăm acum, doar în stilul de modă veche acum. În regulă.

. . . la cruce unde Mîntuitorul meu a murit,
Jos unde pentru curățirea de păcat am plîns;
Acolo inimii mele Sîngele i-a fost aplicat;
Slavă Numelui Său!
Slavă Numelui Său prețios!
Slavă Numelui Său prețios!
Acolo inimii mele Sîngele i-a fost aplicat;
Slavă Numelui Său!

Mă întreb dacă voi ați putea să vă aplecați capul un minut.

Eu sînt atît de uimitor mîntuit de păcat,
 (tu ești?)
 Isus așa de dulce rămîne înlăuntru,
 Acolo la cruce unde El m-a luat înlăuntru;
 (oh, doamne!)
 Slavă Numelui Său!

112 Acum doar aplecați-vă capetele și rugați-vă. “Atunci, slavă la al Lui...” Gîndiți-vă cît de bun a fost El cu voi, multele încercări prin care voi ați trecut. Cînd copilașul vostru a fost bolnav, Dumnezeu l-a vindecat. Cînd voi zăceați acolo în spital, oricare, așteptînd după voi, ce s-a întîmplat? Cine va trecut dincolo? “Eu sînt Domnul care Te vindec.” Vă amintiți ce ați spus cînd ați pornit în cameră? Vă amintiți cînd v-ați gîndit în noaptea aceea că voi ați avut... ați avut un atac de inimă? O Dumnezeule! Ce a făcut El?

Slavă prețiosului Său Nume!
 Slavă prețiosului Său Nume!
 Acolo la cruce unde El m-a luat înlăuntru,
 (v-a luat la cuvîntul vostru)
 Slavă Numelui Său!

113 Acum să fredonăm. “Slavă lui...” Acum întindeți-vă drept acolo spre persoana care șade aproape de voi, luați-i mîna, și spuneți, “Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Dumnezeu să te binecuvinteze, soră. Eu sînt așa de bucurat că eu sînt un Creștin. Tu nu?” Dați mîinile cu cineva care șade lîngă voi.

Acolo la cruce unde El m-a luat înlăuntru;
 Slavă Numelui Său!

114 Mie—mie doar îmi place să mă simt în felul acesta. Îmi place să mă închin lui Dumnezeu în tăcere ca aceasta. Ceva care are ceva înțeles adevărat la aceasta. Doar să simt că Ceva este aproape! Ce s-a întîmplat? La chemarea la altar cînd acei păcătoși l-au acceptat pe Cristos, Îngerii s-au ridicat de pe locurile lor. Vedeți, asta este ceea ce vă face să vă simțiți în felul acesta. Crezi tu aceasta, Frate Hickerson?

Oh, slavă...(Aceasta este închinare, cînd sufletul se închină lui Dumnezeu. Cuvîntul a mers înainte, vedeți, Duhul Sfînt este o binecuvîntare și udă acum.)
 ... Nume prețios!
 Acolo inimii mele Sîngele i-a fost aplicat;
 Slavă Numelui Său!

115 Tatăl nostru Ceresc, așa cum frumoasa, sfînta Prezență a Duhului Sfînt acum stînd aici binecuvîntînd copiii Lui, de multe ori El a trebuit să-i corecteze, “Pentru că fiecare fiu care vine la Dumnezeu, trebuie mai întîi să fie pedepsit și încercat,

să primească instruire de copil, dojeneli,” fără nici o excepție; fiecare. Dar cînd noi răbdăm corectarea Tatălui nostru, atunci aceasta produce roada prezentă și plăcută. Eu mă rog, Dumnezeu, ca Tu să lași pe fiecare copil să știe asta. Nu să plece, doar cu un fel de imagine, ci lasă-i să știe că acestea sînt binecuvîntările Tale pentru ei. Laptele sincer al Evangheliei, curgînd jos în sufletul lor, lapte și miere din țara Canaanului, vin nou ca să-i stimuleze în credință, închinîndu-se, inimi aplecate înaintea Ta, mîini ridicate, lacrimi curgînd în jos pe obraji, în tăcere, închinîndu-se în reverență.

¹¹⁶ O Dumnezeu, eu sînt atît de fericit. Eu doar așa Te iubesc, Doamne. Eu vreau să-Ți exprim sentimentul meu, dacă eu pot, doar în mulțumiri, exprimînd tocmai adorația inimii mele, căci eu Te ador, Tu Cel neasemuit. Eu Te iubesc. De multe ori în mari încercări, văd un avion aplecîndu-se în aer, căzînd, sucindu-se roata; și mă uit pe pămînt sub mine, acesta învîrtindu-se în jur; doar o mică rugăciune, și el se îndreaptă; știind că ar fi plonjat la moarte într-un minut. Stînd afară în fața vracilor și dracilor, aceia provocînd și pășind înainte; doar o mică rugăciune, i-a lăsat stînd, paralizați. Cum țipă demonii și ies din copiii tăi, prin rugăciune. Oh, dragostea Ta, Doamne! Dacă micuțul este bolnav, vine, și zice, “Tati, vrei să te rogi pentru mine?” Îl văd pe El cum liniștește febra, liniștește copilul, ca o mamă ce-l liniștește la sînul ei. Cum îți mulțumim Ție! Poate vine necazul. Noi știm, așa cum privim înainte și vedem marile valuri, furtunoase ale morții acolo. Așa cum a spus David din vechime, “Eu nu mă voi teme de nici un rău, Tu ești cu mine.” Noi Îți mulțumim. Noi Te adorăm. Văzînd sufletele venind la Tine; ologul, și suferindul, și orbul, și surdul, și mutul fiind vindecați, ca o adevărată a Prezenței Tale.

¹¹⁷ Binecuvîntează această mică audiență acum așa cum așteptăm. Noi Îți mulțumim pentru fiecare suflet care a venit la Tine. Și ne rugăm ca Tu să-i binecuvîntezi în mare măsură, din abundență astăzi. Și fie ca, din această zi înainte, toate încercările și necazurile lor să fie terminate; fie ca războiul dintre ei și Dumnezeu să fie rezolvat chiar acum, și ei să fie împăcați cu Dumnezeu prin Sîngele Fiului Său, știind că El a dat pe Fiul Său să ia războiul dintre Dumnezeu și om, să împace pe om înapoi la Dumnezeu, care a fost în vrăjmășie odată cu Dumnezeu, dar acum a fost adus aproape, și Dumnezeu i-a primit ca fii și fiice ale Lui. Acum ei nu mai sînt vrăjmași și străini, ci ei sînt copiii preaiubiți. Noi ne rugăm ca Tu să-i lași să recunoască asta. Să nu lași ca vrăjmașul să ia aceea din inima lor. Ci lasă-l, lasă-i să recunoască că Tu ai bătut la inima lor și ei Te-au acceptat, și-au ridicat mîinile lor. Aceea a fost, Doamne. Și ne rugăm ca ei să recunoască asta și întotdeauna să Te iubească și să iubească pe semenul lor. Pentru că noi o cerem în Numele lui Cristos. Amin.

Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și
noaptea,
Isus, Lumina lumii.

Noi vom umbla în această Lumină, Ea este o
Lumină frumoasă,
Ea vine unde picăturile de rouă ale milei sînt
strălucitoare;

Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și
noaptea,
O Isus, Lumina lumii.

Veniți, voi sfinți ai credinței, proclamați,
Isus, Lumina lumii;
Atunci clopotele Cerului vor suna,
Isus, Lumina . . .

Voi Îl iubiți? Să o cîntăm acum, lin.

Noi vom umbla în această Lumină, Ea este o
Lumină așa de frumoasă,
Ea vine unde picăturile de rouă ale milei sînt
strălucitoare;

Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și
noaptea,
Isus, Lumina lumii.

¹¹⁸ Eu presupun că eu sînt doar umplut de la Lumina trezirii. Oh, să o cîntăm din nou. Vreți voi? Să ne închidem ochii și să ne ridicăm mîinile. Canada, de oriunde sînteți voi, acest mic grup de oameni de aici din diferite părți ale națiunii. Să o cîntăm acum, și doar să ne închidem ochii și să ne ridicăm mîinile.

Noi vom umbla în această Lumină, Ea este o
Lumină așa de frumoasă,
Ea vine unde picăturile de rouă ale milei sînt
strălucitoare;

Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și . . .
(O Dumnezeule)
Isus, Lumina lumii.

Oprește doar un minut, soră.

¹¹⁹ În Vechiul Testament, El a fost un Stîlp de Foc care a condus copiii lui Israel, acela era Cristos, Îngerul legămîntului. Toți care știu asta, ziceți, "Amin." [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

¹²⁰ În Noul Testament, El s-a manifestat pe Sine în trup, ca să ia păcatul, să ne aducă înapoi să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu.

¹²¹ Într-o zi jos pe drum, a venit un micuț, bătrîn obraznic Iudeu, și el mergea jos să aresteze pe acei oameni care strigau, și laudau pe Dumnezeu, și profețeau. Și ce a întîlnit el? O

Lumină frumoasă. În ce Trup este Isus acum? O Lumină, același Stîlp de Foc care a fost El la început. El l-a întîlnit pe Saul din Tars, și Lumina a venit atît de aproape de el, în ochii lui, încît ea l-a orbit, a zis, “De ce Mă prigonești tu?” A zis, “Cine este Acesta, Doamne?” A zis, “Eu sînt Isus.”

¹²² Astăzi, El este aici, El este cu noi, noi avem chiar fotografia Lui cu noi. Este El drăgălaș? “El este același ieri, azi, și în veci.” Atunci ce vom fi noi?

Noi vom umbla în Lumină, (El își manifestă Cuvîntul Lui, El este viu), frumoasă Lumină,

Veniți unde picăturile de rouă . . . (Acum lăsați ca bolnavii să vină sus în jurul altarului acum, care vor să se facă rugăciune pentru ei.

Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina . . .

Eu vreau ca tu să cînti, *Marele Medic*.

¹²³ Ceva mi-a venit în minte. Îmi amintesc că o dată la un serviciu, mă rugam pentru bolnavi. Și acolo era o doamnă care a adus la platformă o fetiță infirmă. Și Duhul Sfînt a fost prezent. Și ei . . . Acum, noi vom termina doar în următoarele zece minute. Și ei au adus o fetiță infirmă, și ea era cu o—o mică polio, ei au spus că se numea paralizie, paralizie infantilă. Și piciorușele ei erau trase în sus, și ea nu putea să umble. Știți voi unde am avut eu acest serviciu de vindecare? Cît de ciudat se pare, aceasta era într-o adunare Dunkard, Dunkard, nu Penticostală; Dunkard. Nimeni nu știa că eu eram acolo, nu o biserică, Domnul doar m-a condus acolo. Ei nu au știut nimic despre Botezul Duhului. Vorbiți despre un Cer pe pămînt, dragostea s-a stabilit jos întocmai cum a făcut-o acum. Eu deabea că am putut să încep rîndul de rugăciune. Eu am spus, “Voi toți cu cartonașe de rugăciune,” începînd cu un anumit număr, “stați la dreapta mea.” Ei se cățarau sus. Cam a doua persoană, era o doamnă purtînd un copilăș infirm, o fetiță. Duhul Sfînt a început să vorbească despre aceasta. Și doamna care ședea la pian, cînta:

Marele Medic acum este aproape,
Isus cel compătimitor,
El vorbește inimilor ofilite să se îmbărbăteze,
Nu alt Nume Decît Isus!

¹²⁴ Și în timp ce ea alerga pe acele clape de fildeș. Eu am avut o sticlută cu ulei în buzunarul meu, eu am avut-o făcută. Acesta era ulei de măsline care a venit dintr-un măslin. Și am mers afară și m-am rugat pentru bolnavi în seara aceea, și am ajuns în Duhul și am ajuns să plîng, lacrimile au început să

curgă de pe fața mea. Și am avut acest ulei, astfel eu am aflat că acest ulei era . . . lacrimile picurau în acest ulei. Am mers și am luat alte trei elemente, suferință, elemente, și le-am uns în acesta. Am luat și am uns fetița cu acela. Mi-am pus mâinile peste ea, și am spus, “Tată Ceresc, Tu ești marele Medic, și aici Tu ești aici acum.” Și fetița s-a uitat la mine, s-a răsucit, a sărit din brațele mele, a atins podeaua, a mers alergând în jos de-a lungul dușumelei. Mama ei a leșinat; Dunkard. Și doamna de la pian a privit în jur, și ea s-a făcut toată albă și doar s-a prăbușit. Iar pianul a cântat în continuare:

Marele Medic acum este aproape,
Isus cel compătimator,
El vorbește inimilor ofilite să se îmbărbăteze,
Nu alt Nume decît Isus!

¹²⁵ O fetiță Dunkard șezînd acolo afară, eu am observat-o cum apuca să-și ia răsuflarea foarte greu. Ea nu a auzit niciodată de cincizecime, frumoasă copilică, păr lung alb era blond, aranjat. Voi știți cum se îmbracă ele, cu acele mici pălării albe pe ele. Aceasta doar a căzut de pe capul ei, ea și-a ridicat mîna și a început să cînte. Ea nu știa ce a cîntat ea, ea era așa în Duhul.

¹²⁶ Și întreaga biserică, cu un acord, a venit, plîngînd la altar și au acceptat pe Domnul Isus. Și Duhul Sfînt i-a botezat, pe fiecare, în dragoste. Cum plîngeau ei, și se îndreptau, și își strîngeau unul altuia mîna, luînd loc! Aceea este cincizecimea.

¹²⁷ Același Isus este aici. Acum, nu încercați să, vedeți, voi încercați să gîndiți, “Păi,” voi aveți gîndul vostru pe ceva departe de tot acolo, și “poate *aceasta*, sau eu voi lua o șansă.” Tu ai putea tot atît de bine să mergi înapoi la locul tău, dacă nu ai stabilit în mîntea ta, “Aceasta este!” Cînd voi obțineți asta, s-a terminat atunci. Pînă la aceea, aceasta încă este acolo.

¹²⁸ Acum dacă voi vreți, mutați-vă drept sus cît de aproape puteți la altar, și umpleți locurile. Eu voi cere fratelui Neville să mă ajute. Aici este ulei ungător, eu vreau ca Fratele Neville să însemneze pe fiecare așa cum eu îmi pun mîinile peste ei. Acum dacă voi într-adevăr o credeți, aceasta este! Într-adevăr credeți din toată inima voastră. Acum să cîntăm foarte lin, noi cu toții împreună, așa cum cîntăm acum, *Medicul Cel Mare*.

Marele Medic acum este aproape,
Isus cel compătimator,
El vorbește inimilor ofilite să se îmbărbăteze,
Oh, auziți glasul lui Isus.

Cea mai dulce notă pe cîntare de serafim,
Cel mai dulce Nume pe limba muritoare,
Cea mai dulce odă cîntată vreodată,
Isus, binecuvîntatul Isus.

Acum capetele voastre aplecate.

Mergeți în pace pe calea voastră către Cer,
Și purtați Numele lui Isus.

¹²⁹ Tatăl nostru Ceresc, “Rugăciunea de credință va mîntui pe bolnav,” spune Cuvîntul. “Și Ilie a fost un om supus la slăbiciuni asemănătoare ca și noi.” Și, Dumnezeule, fie ca noi niciodată, niciodată să nu fim vinovați de a face Evanghelia atît de complicată pentru oameni încît ei să creadă că acesta era omul în loc de Dumnezeu. Acum noi o să urmăm simplu regulile. Și cu aceste cîntări și imnuri, noi am intrat într-o binecuvîntată pîrtășie unul cu altul. Astfel, noi avem un Mare Preot care a venit cu noi, El a intrat înăuntru cu noi, și El poate fi atins de simțul infirmității noastre. Mulți stau la altar în această dimineață, în nevoie. Eu îl trimit înainte pe preaiubitul și onorabilul Tău slujitor, Fratele meu Neville, un om onorabil, un drept; ca Ilie, supuși acelorași slăbiciuni ca Ilie, noi toți. Și eu trimit înainte.

¹³⁰ Tu ai zis, “Ei să-i ungă cu ulei, să se roage peste ei,” *ei*, Trupul, “rugăciunea de credință va mîntui pe bolnav.” Și eu mă rog cu toată inima mea, Doamne, pentru fiecare individual aici. Tu știi nevoia lor. Și eu mă rog ca Tu să-i vindec. Acum, Iacov a scris asta către Biserică, sub inspirația Duhului Sfînt dată lui de către Dumnezeu, care a fost formată înainte de întemeierea lumii.

¹³¹ Isus, la plecare, a spus, “Ei deasemeni să-și pună mîinile peste bolnavi, și ei se vor însănătoși.”

¹³² Așa cum trimit eu pe fratele meu să facă lucrarea pe care a împuternicit-o Iacov prin Duhul Sfînt, să ungă, și noi venim înapoi (prin împuternicirea Domnului Isus, și a Duhului Sfînt) să punem mîinile peste ei, și ei se vor însănătoși.

¹³³ Acum, Doamne, cu toată inima mea, și există mulți oameni în această dimineață alăturîndu-se cu mine, cu toată tîria mea, și cu toată puterea mea, eu mă rog rugăciunea de credință pentru fiecare persoană care stă aici, cerînd ca ei să nu aibe nici o îndoială în mintea lor, ci ei să se întoarcă la scaunul lor cu o sigură și desăvîrșită încredere că însărcinarea lui Dumnezeu le-a fost acordată, și Cuvîntul Său este sigur să fie manifestat în vindecarea lor. Eu mă rog această binecuvîntare pentru ei, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹³⁴ Acum fiecare să fie. . . [Porțiune goală pe bandă. Pianista cîntă *Există Un Izvor și Medicul Cel Mare*, în timp ce Fratele Branham și Fratele Neville se roagă pentru bolnavi. Porțiune goală pe bandă—Ed.]

¹³⁵ Cînd m-am rugat pentru o fetiță și am profețit peste ea, despre un lucru mare ieșit în afară pe capul ei și peste fața ei

aici, cum s-a dus acesta jos și s-a făcut bine. Aici este fetița, cu fiecare bucățică din aceasta dusă, peste fața ei și orice altceva. Mama o aduce pentru slava lui Dumnezeu, și să arate că aceasta este cu totul uscată, doar numai o coajă. Soră, Isus a spus o dată, "Nu erau nouă vindecați acolo?" Unul a venit și a dat slavă, vedeți. Mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Acum, Scumpo, părul va crește înapoi peste aceea. Amintește-ți ce ți-a spus Fratele Branham sus acolo în seara aceea, și tu vei fi perfect bine și normală.

¹³⁶ Și noi ne plecăm să dăm mulțumiri lui Dumnezeu. Acum, Tată, noi Ți mulțumim pentru vindecarea Ta. Și noi Ți mulțumim pentru mama aceea loială și pentru fetița drăgălașă care a vrut să vină și să arate că Isus încă trăiește și domnește. Să vedem acel lucru mare, arătînd urît ca un cancer, umflat peste tot capul și lateral acolo, și Tu ai vindecat-o și l-ai luat la o parte. Noi Ți mulțumim pentru aceasta. Și noi ne rugăm acum ca Tu să binecuvintezi pe mama aceea loială, a cărei inimă este emoționată. Cînd fetița este o femeie, fie ca ea încă să mărturisească despre lauda Ta.

¹³⁷ Acum eu continui să pun mîinile pe bolnavi, așa cum eu și fratele ungem. Și fie ca ei să primească același fel de binecuvîntare așa cum a primit fetița aceasta. Dacă ei ar putea măcar să o creadă într-o credință ca de copil, așa cum copila a făcut, aceasta va fi așa. [Porțiune goală pe bandă. Fratele Branham și Fratele Neville continuă să se roage pentru bolnavi.—Ed.]

¹³⁸ Foarte minunat, eu sînt atît de fericit în dimineața aceasta, așa cum noi eram în timpul de închinare și avînd acest timp de pîrtășie împreună, unul cu altul, în timp ce Sîngele Domnului Isus ne curățește de tot păcatul.

¹³⁹ Și către străinii din porțile noastre, noi vrem să vă bineprimim înapoi. Veniți deseară, la serviciul de seară. Dacă voi sînteți în oraș și v-ar place să veniți înapoi și să fiți cu noi din nou deseară, eu aș fi foarte fericit. Ușile sînt întotdeauna deschise. Noi nu avem nici o denominațiune, nici crez decît pe Cristos, nici lege ci dragoste, și nici o carte decît Biblia. Și noi vă vrem, noi vă invităm, și voi sînteți cordial invitați.

¹⁴⁰ Și eu deasemeni cer, așa cum vă duceți în călătoria voastră, cînd voi părăsiți orașul nostru și diferite părți ale țării, să mă amintiți în rugăciunea voastră, ca semenul vostru slujitor în Cristos, și în—și în dragoste și pîrtășie a Duhului Sfînt. Eu trebuie să plec destul de curînd acum, să—să merg în Canada, și în California. Franc, eu mă mut la California. Astfel atunci eu—eu vreau ca voi să fiți în rugăciune pentru mine, mult, în rugăciune pentru mine, acum este cînd eu am ceva să fac o decizie imediat, vedeți, și aceasta este foarte istovitor, și

eu—eu—eu mă rog ca voi să—voi să mă luați pe inima voastră și să mă amintiți. Deoarece, eu știu că rugăciunea este ceea ce schimbă lucrurile. Rugăciunea este ceea ce face lucrurile pentru noi.

¹⁴¹ Și acum, astăzi, mie—mie îmi pare rău să vă țin atât de târziu, și să-l țin pe scumpul nostru frate, păstorul de aici, departe de acest amvon. Îmi pare rău, dar eu poate nu știu. . . Eu trebuie să mă mișc foarte repede. Și eu nu am văzut ceva să fie interviuri micuțe, depuse pe pupitru. Dar în timp ce păstorul verifică aceasta; un—un frate a venit tot drumul din Anglia, el a zis, ca să mă vadă doar câteva minute. Și eu vreau să-l văd pe fratele. Eu aș fi dorit să fi avut timp să dau mâna și să vă văd pe voi toți, dar eu nu pot. Acum, ca să obțineți un—un mic interviu în aceste dimineți când sînt aici, voi chemați pe secretarul meu, Fratele Cox care șede aici, și el acordă lucrurile acelea. Acela este motivul că noi trebuie să—noi trebuie să ne facem timp astfel ca noi să ne putem permite acele lucruri. Dar acest frate, neștiind asta, și venind din Anglia. Eu ar trebui să fiu plecat de aici în următoarele douăsprezece minute, deci eu—eu, da, ora doisprezece, deci eu—eu trebuie să mă grăbesc și să plec. Și astfel voi toți scuzați-mă, eu voi merge în cameră cu fratele pentru interviu, pentru câteva minute. Și eu vă voi vedea pe toți din nou îndată ce vin înapoi. Rugați-vă pentru mine.

¹⁴² Serviciile acum vor fi în—în Biserica Filadelfiană, Joi seara. Noi vom fi la Convention Hall, această săptămînă ce vine, Miercuri seara. (Vă mulțumesc, domnule.) Noi vom fi la—la Părtașia Evangheliei Depline a Oamenilor de Afaceri Creștini, Internațional, eu urmează să vorbesc în seara de, dimineața din douăzeci și trei, la Leamington Hotel în—în Minneapolis, Minnesota. Și apoi la Convention Hall, eu cred că este acesta, următoarea, seara aceea, aceea este Sîmbătă. Și pe—pe Duminică, eu sînt la Heart Harbor Tabernacle cu Reverend Gordon Peterson, și acela este un serviciu de predicare. Și pe Luni seara, și Luni toată ziua, este convenția pentru cinci zile.

¹⁴³ Apoi eu am un AȘA VORBEȘTE DOMNUL să duc la o femeie departe în nordul Canadei. Și eu mă duc acolo sus, soția merge împreună cu mine, și copiii, doar pentru puțină vreme. Eu vin înapoi jos să—să, trec să-mi văd prietenul, Ern Baxter, eu am ceva să-i spun în Vancouver. Și imediat după aceea, eu mă duc jos în Washington, la Dl. Rasmussen, pentru o zi acolo pentru o vizită cu el.

¹⁴⁴ Apoi mă duc jos la La Crescenta, la California, să așez niște lucruri în ordine, care, cortul meu este deja făcut și gata să meargă afară pe cîmp acum. Și astfel, păi, eu probabil voi începe pe Coasta de Vest a Californiei, mergînd în jos prin

California și Arizona, această iarnă ce vine, cu voia Domnului; cu excepții de timp deschis între adunările pentru un serviciu să merg în Africa din nou. David DuPlessis și mulți dintre bărbații de aici din Africa, care vor să aranjeze Campania Africană, erau cu el în această adunare, merg să se întâlnească sus acolo. Și noi urmează să ne întâlnim cu Fratele Arganbright și să avem rugăciune, să vedem unde va fi următoarea întâlnire.

¹⁴⁵ Voi Îl iubiți? [Adunarea spune, “Amin”—Ed.] În regulă. Atunci voi trebuie să mă iubiți, dacă voi îl iubiți pe El, deoarece eu sînt în El. Și noi ne iubim unul pe altul. Domnul să vă binecuvinteze. Dragul nostru Frate Neville, Dumnezeu să te binecuvinteze. Mulțumesc pentru timp, Frate Neville.

APOCALIPSA, CARTE A SIMBOLURILOR ROM56-0617

(Revelation, Book Of Symbols)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză duminică dimineața, la 17 Iunie, 1956, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings. Retipărită în 2006.

ROMANIAN

©1994 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org